

ŽÍT JAKO LOOSER - MIKY KLOBOUK

A A7
CELEJ ŽIVOT JE POSRANEJ, KDYŽ PŘIJDE PADESÁT A VEJŠ,
E7 A E7
PAK ČLOVĚK, PŘESTÁVÁ BÝT V KURZU.
A A7
PO SVĚTĚ CHODÍ NAŠTVANEJ, ŘÍKÁ SI PROČ TU JEŠTĚ JSEM,
E7 A A7
Z NĚJ ZBUDE, JEN VOBYČEJNEJ LOOSER.
D A
JIZVY JAK Z VÁLEK STALETÝCH, POZVOLNA BORTÍ CELEJ KSICHT,
E7 A
NIC NEMÁ, JE JEN ŠPINAVEJ LOOSER.

CHODÍ SÁM, BLOUDÍ V ULICÍCH, V ROZPADLÝCH, STARÝCH STŘEVÍCÍCH,
PAK Z LIDÍ, ZAČÍNÁ MÍT HRŮZU.
FLEKY A LÉZE NA LÍCÍCH, KUPUJE VÍNO V KRABICÍCH,
CO CEJTÍ, ŽE JE Z NĚJ JENOM LOOSER.
AŽ DO HAJZLU JDE CELEJ SVĚT, ŽIVOT PÍRKO NENÍ, ANI MED,
CO ZMŮŽE, NEŽ BEJT VOBYČEJNEJ LOOSER.

MLADEJ BYL MOŽNÁ ÚSPĚŠNEJ, RODINĚ A STÁTU PROSPĚŠNEJ,
CAJT ŘÍKÁ, UKLIĎTE PRYČ TU LŮZU.
LIDI TY BEJVAJ NEVDĚČNÝ, K HLADU A BÍDĚ NETEČNÝ,
VŽDYŤ BYL TO, JEN VOBYČEJNEJ LOOSER.
(: CO KONČÍ, MUSELO ZAČÍT, VOČI MU NEMÁ KDO ZATLAČIT,
NA VĚTVI, VISÍ STAREJ, VOŠUMTĚLEJ LOOSER:).